

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 15C/28/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111205621
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ágnes Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1111205621.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Ágnes Nagyovou v spore žalobcu: L. L., XX.XX.XXXX, B. XX/XX, Y. F., právne zast.: LEGART s.r.o., IČO: 47 252 332, Hrachová 16B, Bratislava, proti žalovanému: 1./ Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, Bratislava, 2./ Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy,

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaným sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 21.02.2011 domáhal zaviazania žalovaného 1./ na zaplatenie sumy vo výške 1 090 112,20 eur z dôvodu nesplnenia povinnosti predbežne prerokovať žiadosti o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalobca tvrdil, že u žalovaného 1./ uplynula doba viac ako 6 mesiacov uložená v ustanovení § 16 uvedeného zákona, keď ohľadom svojich žiadostí neobdržal od žalovaného 1./ žiadnu odpoveď, žiadne vyrozumienie, ani nebol inak vyzvaný.

2. K žalobe boli pripojené nasledovné listinné dôkazy - sťažnosť žalobcu zo dňa 24.01.2011 adresovaná žalovanému 1./, sťažnosť a žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 22.04.2010 adresovaná žalovanému 1./, sťažnosť č. 1 a žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 19.04.2010, sťažnosť a žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 04.05.2010, sťažnosť č. 3 a žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 05.06.2010, sťažnosť č. 2 zo dňa 19.04.2010, sťažnosť č. 1 zo dňa 06.05.2010, sťažnosť č. 2 zo dňa 06.05.2010, odpoveď žalovaného 1./ zo dňa 04.02.2011.

3. Žalobca dňa 15.01.2015 a dňa 31.03.2015 doručil súdu podanie označené ako odstránenie väd podania, v ktorom uviedol, že opravuje označenie žalovaného v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. tak, že za žalovaného označil Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Následne uviedol ďalšie skutkové tvrdenia vo vzťahu k svojej žalobe. Žalobca tvrdil, že uplatňovaný nárok na náhradu škody v sume 1 090 112,20 eur pozostáva z nasledovných častí:

- nárok na náhradu škody v sume 132 775,67 eur (skutočná škoda) mu podľa jeho udania vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 50Cb/64/2004, v ktorom krajský súd nekonal viac ako 11 mesiacov a 20 dní od podania žaloby v

uvedenej veci, čím spôsobil prieťahy v konaní a znemožnil mu vymożenie uplatňovanej pohľadávky v sume 137 775,67 eur.

- nárok na náhradu škody v sume 2 x 160 000 eur (nemajetková ujma) si žalobca uplatnil v dôsledku nekonania Krajského súdu v Banskej Bystrici, keďže podľa neho uvedený súd nekonal v konaní o zaplataenie sumy 187 163,60 eur viac ako 4 roky a 7 mesiacov. Žalobca tvrdil, že uvedeným nekonaním krajský súd spôsobil prieťahy v konaní, pričom v danom období žalovaný ZTS KOMERC, a.s. vstúpil do konkurzu, bol vymazaný z obchodného registra, a preto žalobcovi bolo zmarené právo domáhať sa svojho nároku. Zvyšnú časť nemajetkovej ujmy v sume 160 000 eur si žalobca uplatnil z dôvodu nekonania žalovaného 1./, keď tvrdil, že opakovane vyzval žalovaného 1./ na prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, avšak bezúspešne.

- nárok na náhradu škody v sume 172 621,65 eur (skutočná škoda) mala žalobcovi vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 14Cb/70/2004, v ktorom so žalobcom nebolo konané ako s účastníkom konania.

- nárok na náhradu škody v sume 66 387,83 eur (skutočná škoda) mala žalobcovi vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/17/2008, v ktorom podľa žalobcu súd nevydal platobný rozkaz, 19 mesiacov nevykonal žiaden úkon a následne konanie zastavil, avšak žalobcovi nebolo doručené uznesenie o zastavení konania.

- nárok na náhradu škody v sume 2 x 66 387,84 eur (nemajetková ujma) podľa udania žalobcu vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Rimavská Sobota a zároveň sudcu, ktorý rozhodoval v konaní vedenom pod spisovou značkou 7C/5/2009. Žalobca tvrdil, že v predmetnom konaní rozhodoval zaujatý sudca, a to s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17NcC/40/2009.

- nárok na náhradu škody v sume 2 x 66 387,84 eur (nemajetková ujma) mala žalobcovi vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Rimavská Sobota a zároveň sudcu, ktorý rozhodoval v konaní vedenom pod sp. zn. 3Er/370/2009. Žalobca tvrdil, že v predmetnom konaní rozhodoval zaujatý sudca, a to s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17NcC/40/2009.

- nárok na náhradu škody v sume 2 x 66 387,84 eur (nemajetková ujma) mala žalobcovi vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Rimavská Sobota a zároveň sudcu, ktorý rozhodoval v konaní vedenom pod sp. zn. 14Er/21/2009. Žalobca tvrdil, že v predmetnom konaní rozhodoval zaujatý sudca, a to s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17NcC/40/2009.

4. Žalovaný 1./ dňa 27.05.2015 doručil súdu vyjadrenie k žalobe, v ktorom žalobu žiadal zamietnuť ako nedôvodnú. V prvom rade poukázal na to, že kým pôvodná žaloba bola odôvodňovaná výlučne porušením povinnosti žalovaného 1./ pri predbežnom prerokovaní nároku, podľa podania zo dňa 25.03.2015 mal škodu spôsobiť nesprávnym úradným postupom už aj Krajský súd v Banskej Bystrici, Okresný súd Martin, Okresný súd Zvolen a Okresný súd Rimavská Sobota. Žalovaný 1./ ďalej nesúhlasil s navrhovanou zámenou žalovaného 1./ na Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR. S poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a ustanovenie § 21 Občianskeho zákonníka tvrdil, že na základe žaloby ako procesného úkonu žalobcu vystupuje v procesnom postavení žalovaného Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré má svoju právnu subjektivitu, je rozpočtovou organizáciou a právnickou osobou, v mene ktorej koná jej štatutárny orgán. Poukázal na to, že štát nie je totožným subjektom právnych vzťahov ako štátny orgán. Vzhľadom na uvedené namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu, keď tvrdil, že táto by mohla svedčiť iba Slovenskej republike. Žalovaný 1./ ďalej tvrdil, že zo strany žalobcu došlo ku kvalitatívnej zmene žaloby podaním zo dňa 25.3.2015, keď síce nedošlo k úprave petitu čo do výšky, ale nárok bol odôvodnený inými skutkovými okolnosťami. Z uvedeného dôvodu pre prípad, že by súd na podklade zmeneného návrhu posudzoval aj namietané nesprávne úradné postupy jednotlivých súdov, žalovaný 1./ upozornil na prekážku litispendencie s prebiehajúcim konaním na Okresnom súde Rimavská Sobota sp. zn. 13C/704/2012, v ktorom sa žalobca domáhal voči Ministerstvu spravodlivosti SR a Krajskému súdu v Banskej Bystrici o zaplataenie sumy 132 775,67 eur. Žalovaný 1./ zároveň vzniesol aj námietku premlčania pre

prípade, že by súd konal o namietaných nesprávnych úradných postupoch jednotlivých súdov. Tvrdil, že žaloba bola podaná z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného 1./ pri predbežnom prerokovaní, nie z dôvodu nesprávnych úradných postupov jednotlivých súdov. Mal za to, že pokiaľ bol nárok následne odôvodnený aj nesprávnym úradným postupom, k uplatneniu takéhoto nároku na súde nedošlo dňa 21.02.2011, ale až dňa 31.03.2015. Podľa žalovaného 1./ sa žalobca musel dozvedieť o svojej údajnej ujme a škode najneskôr dňom, kedy vyhotovil žiadosti o predbežné prerokovanie, t. j. v dňoch 22.04.2010 až 05.06.2010, avšak nárok odvodzovaný od nesprávnych úradných postupov súdov uplatnil na súde až dňa 31.03.2015. Žalovaný 1./ tak tvrdil, že jednoznačne uplynula trojročná premĺčacia lehota podľa prvej vety § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o údajnom porušení povinnosti pri predbežnom prerokovaní nároku žalovaný 1./ s poukazom na § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uviedol, že predbežné prerokovanie nároku nemá povahu administratívneho alebo iného konania, ide o komunikáciu medzi žiadateľom a štátom, ktorou zákonodarcu podmieňuje uplatnenie nároku na súde. Tvrdil, že zmyslom je uprednostniť mimosúdne riešenie sporu medzi dvoma súkromnoprávnymi subjektmi. Mal za to, že predbežné prerokovanie je ukončené už faktickým uplynutím obdobia 6 mesiacov od doručenia žiadosti, pričom uplynutím tejto lehoty sa predpokladá, že sa žiadosti nevyhovelo. Preto uviedol, že neuspokojenie nároku nie je spôsobilé založiť základ ďalšieho odvodeného nároku na náhradu škody, pretože je len neformálnym vyjadrením vôle súkromnoprávneho dlžníka neuspokojiť nárok súkromnoprávneho veriteľa. Nakoniec žalovaný 1./ tvrdil, že v predmetnom prípade absentuje aj vznik škody a príčinnej súvislosti medzi prípadným porušením povinnosti žalovaného 1./ a škodou.

5. Súd v priebehu konania uznesením zo dňa 25.11.2015 zamietol návrh žalobcu zo dňa 12.01.2015 na opravu v označení žalovaného, kedy žalobca namiesto Ministerstva spravodlivosti SR za žalovaného označil Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR. Uvedené uznesenie bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/65/2016 zo dňa 24.05.2017. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že sa žalobca žalobou doručенou súdu dňa 21.02.2011 domáhal voči žalovanému 1./ uloženia povinnosti zaplatiť mu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. náhradu škody spôsobenej mu nesprávnym úradným postupom z dôvodu, že nevybavil jeho predbežné prerokovanie nároku v zákonom určenej lehote 6 mesiacov. Toto podanie žalobcu je podľa odvolacieho súdu skutkovo odôvodnené porušením povinnosti Ministerstva spravodlivosti SR pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody. Odvolací súd poukázal na to, že Ministerstvo spravodlivosti SR je štátnou rozpočtovou organizáciou a právnickou osobou, ktorá má právnu subjektivitu a je spôsobilým účastníkom právnych vzťahov, pričom žaloba smeruje proti ministerstvu ako ústrednému orgánu štátnej správy. Odvolací súd mal za to, že žalobca v žalobe zo dňa 21.02.2011 označil žalovaného jednoznačne a zrozumiteľne, pričom nevznikli žiadne pochybnosti o tom, kto vystupuje podľa jeho žaloby na strane žalovaného. Podľa uvedeného rozhodnutia preto súd prvej inštancie rozhodol správne, keď zamietol návrh žalobcu na opravu osoby žalovaného, podľa ktorej sa mal žalovanou osobou v konaní stať iný subjekt a ktoré podanie podľa vyjadrenia žalobcu nie je návrhom na zámenu účastníkov na strane žalovaného.

6. Súd následne uznesením zo dňa 10.08.2018 pripustil vstup ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného, a to Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR, na návrh žalobcu doručенého súdu dňa 23.08.2017. Zmysle uvedeného návrhu žalobca tvrdil, že mu škoda vznikla aj konaním Ministerstva spravodlivosti SR z dôvodu, že nevybavil jeho predbežné prerokovanie nároku v zákonom stanovenej lehote 6 mesiacov, avšak škoda mu rovnako vznikla aj v dôsledku nesprávneho postupu rôznych súdov Slovenskej republiky. Mal za to, že v zmysle žaloby smeroval svoj nárok tak voči Ministerstvu spravodlivosti SR, ako aj voči Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR.

7. Žalovaný 2./ dňa 28.01.2019 doručil súdu vyjadrenie k žalobe a žiadal, aby súd konanie v časti o zaplatenie sumy 132 775,67 eur zastavil a žalobu vo zvyšku zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú. Zároveň vzniesol námietku premĺčania vzhľadom na skutočnosť, že návrh na pristúpenie podaný zo strany žalobcu bol súdu doručенý až dňa 23.08.2017. Vzniesol tak námietku premĺčania vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu Krajského súdu v Banskej Bystrici, Okresného súdu Martin, Okresného súdu Zvolen a Okresného súdu Rimavská Sobota, keď mal za to, že žaloba zo dňa 17.2.2011 bola podaná iba z dôvodu porušenia povinnosti žalovaným 1./ pri predbežnom prerokovaní, a nie z dôvodu nesprávneho úradného postupu uvedených súdov. Tvrdil, že žalobca až podaním zo dňa 25.3.2015 prvýkrát nárok skutkovo odôvodnil tak, že mu škodu spôsobili aj označené súdy ich nesprávnym úradným

postupom. Žalovaný 2./ tak mal za to, že sa žalobca musel dozvedieť o údajnej nemajetkovej ujme a škode najneskôr dňom, kedy aj vyhotovil žiadosť o predbežné prerokovanie. Zároveň žalovaný 2./ vzniesol aj námietku res iudicata vo vzťahu k údajnému nesprávnemu úradnému postupu Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 50Cb/64/2004, keďže sa na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 13C/74/2012 viedlo konanie o náhradu škody medzi totožným žalobcom a žalovanými - Ministerstvom spravodlivosti SR a Krajským súdom v Banskej Bystrici o zaplatenie sumy 132 775,67 eur. Žalovaný 2./ tvrdil, že v konaní sp. zn. 13C/74/2012 išlo o totožný nárok, ako je uplatnený v predmetnom konaní, pričom rozsudkom zo dňa 30.5.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.03.2018, bola žaloba o náhradu škody zamietnutá. Vo vzťahu k žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu žalovaného 1./ uviedol, že neuspokojenie nároku žalobcu v rámci predbežného prerokovania jeho nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. nie je spôsobilé založiť základ ďalšieho odvodeného nároku na náhradu škody, pretože žalovaný 1./ nemá povinnosť vydať rozhodnutie, či inak žiadateľa vyzrozumieť o výsledku predbežného prerokovania jeho nároku na náhradu škody. Vo vzťahu k žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu jednotlivých súdov žalovaný 2./ poukázal na ustanovenie § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. a uviedol, že žalobca nepreukázal, že by proti nesprávnemu úradnému postupu jednotlivých súdov podal sťažnosť na prietahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, alebo že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, rozhodnutie ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie pravá na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Z tohto dôvodu mal žalovaný 2./ za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v prietahoch v konaniach, t.j. neboli splnené podmienky uvedené v zákone č. 514/2003 Z. z., za ktorých možno priznať nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Ďalej mal za to, že príčinná súvislosť medzi prípadným porušením povinnosti žalovaného 1./ - neprerokovanie nároku a škodou - nemajetkovou ujmom je jednoznačne odvodená, keďže žalobca mal možnosť domáhať sa samostatnou žalobou v rámci premlčacej doby na súde svojich prípadných nárokov uplatnených žiadosťou. Tvrdil, že pokiaľ žalobcovi bola spôsobená škoda alebo nemajetková ujma nesprávnymi úradnými postupmi jednotlivých súdov, potom príčinou vzniku škody a nemajetkovej ujmy nemôže byť neprerokovanie nároku alebo jeho neuspokojenie. Podľa žalovaného 2./ žalobca neunesol bremeno tvrdenia, ani bremeno dôkazu, žalovaný 2./ nemal za preukázané, aká škoda alebo nemajetková ujma mala žalobcovi vzniknúť, okrem iného mal za to, že žaloba je založená aj na hypotéze, že by žalobca bol úspešný v súdnych konaniach, ktoré namietal v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku.

8. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na deň 29.6.2021, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu a poverený zástupca žalovaných. Zástupcovia strán sporu zotrvali na svojich vyjadreniach.

9. Súd sa vo veci oboznámil s listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

9.1 Zo sťažnosti žalobcu zo dňa 24.1.2011 adresovanej žalovanému 1./ súd zistil, že sa žalobca sťažoval na nevybavenie jeho žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v lehote ustanovenej zákonom č. 514/2003 Z. z., keď tvrdil, že po uplynutí 6 mesiacov ho žalovaný 1./ neinformoval o výsledku prešetrenia jeho žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody - zo dňa 22.4.2010 vo veci nekonania Krajského súdu v Banskej Bystrici, zo dňa 19.4.2010 vo veci nekonania Krajského súdu v Banskej Bystrici, zo dňa 4.5.2010 vo veci nekonania Okresného súdu Martin, zo dňa 5.6.2010 vo veci nekonania Okresného súdu Zvolen, zo dňa 6.5.2010 vo veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota, zo dňa 19.4.2010 vo veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota a zo dňa 6.5.2010 vo veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota. Žalobca v predmetnej sťažnosti tvrdil, že žalovaný 1./ porušil jeho práva, ako aj zákon č. 514/2003 Z. z., preto žiadal, aby mu žalovaný 1./ do 30 dní vyplatil odškodné tak, ako žiada v jednotlivých žiadostiach.

9.2 Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 22.4.2010 sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 132 775,67 eur za nesprávny úradný postup - prietahy v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 50Cb/64/2004, keď tvrdil, že uvedený súd nekonal 11 mesiacov a 20 dní a na jeho návrh nevydal platobný rozkaz.

9.3 Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 19.4.2010 vyplýva, že sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 160 000 eur za nesprávny úradný postup Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 50Cb/64/2004 z dôvodu, že prvé pojednávanie bolo nariadené po

4 rokoch a 7 mesiacoch a uvedený súd odmietol vydať aj predbežné opatrenie. Zároveň sa žalobca domáhal aj náhrady škody vo výške 160 000 eur titulom nečinnosti žalovaného 1./, ktorý ho neinformoval o výsledku prešetrenia jeho žiadosti zo dňa 18.10.2006.

9.4 Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 4.5.2010 súd zistil, že sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 172 621,65 eur titulom nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Martin vo veci sp. zn. 14Cb/70/2004, keď tvrdil, že sa s ním v predmetnej veci nekonalo ako s účastníkom konania, hoci sa konať malo. Tvrdil, že predmetné konanie bolo uznesením zo dňa 1.4.2009 zastavené, hoci mu predmetné rozhodnutie nebolo doručené a tak sa voči uvedenému rozhodnutiu nemohol brániť.

9.5 Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 5.6.2010 sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 66 387,83 eur z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Zvolen vo veci sp. zn. 12C/17/2008, keďže uvedený súd na jeho návrh nevydal platobný rozkaz, a preto porušil Ústavu SR. Rovnako poukázal na to, že predmetné konanie bolo právoplatne skončené, hoci mu žiadne rozhodnutie vo veci nebolo doručené.

9.6 Sťažnosťou č. 2 zo dňa 19.4.2010 sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 66 387,84 eur od Okresného súdu Rimavská Sobota a aj zákonného sudcu vo veci sp. zn. 7C/5/2009, keď tvrdil, že zákonný sudca bol voči nemu zaujatý, pri rozhodovaní nebol nezávislý a nerešpektoval právne predpisy.

9.7 Sťažnosťou č. 1 zo dňa 6.5.2010 sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 66 387,84 eur od Okresného súdu Rimavská Sobota a aj zákonného sudcu vo veci sp. zn. 3Er/370/2009 z dôvodu, že zákonný sudca bol voči nemu zaujatý, pri výkone svojej funkcie nebol nezávislý a nerešpektoval Ústavu SR.

9.8 Sťažnosťou č. 2 zo dňa 6.5.2010 sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 66 387,84 eur voči Okresnému súdu Rimavská Sobota a zákonnému sudcovi vo veci sp. zn. 14Er/21/2009 z dôvodu, že zákonný sudca bol voči nemu zaujatý.

9.9 Z odpovede žalovaného 1./ zo dňa 4.2.2011 súd zistil, že žalovanému 1./ bola dňa 26.1.2011 doručená sťažnosť žalobcu zo dňa 24.1.2011, ktorou namietal nevybavenie jeho žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (zo dňa 22.4.2010, 19.4.2010, 4.5.2010, 5.6.2010, 6.5.2010, 19.4.2010 a 6.5.2010) v lehote podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Žalovaný 1./ v predmetnej odpovedi uviedol, že žalobcove žiadosti v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 tohto zákona predbežne prerokoval, avšak im nevyhovel. Poukázal na potrebu kumulatívneho splnenia zákonných podmienok na vznik zodpovednosti štátu za škodu, ktoré však v prípade žalobcu neboli preukázané, ani splnené. Nakoniec uviedol, že predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. nemá povahu konania spravujúceho sa procesnými predpismi, preto príslušný orgán nie je povinný vydať vo veci rozhodnutie alebo iným spôsobom žiadateľa vyznamovať.

10. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) a d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinného v čase doručenia žaloby na súd (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. účinného od 1.1.2013 vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 18 ods. 2 písm. d) zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník právnickými osobami sú iné subjekty, o ktorých to ustanovuje zákon.

Podľa § 21 Občianskeho zákonníka, pokiaľ je účastníkom občianskoprávných vzťahov štát, je právnickou osobou.

Podľa § 35 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy Ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy sú právnické osoby.

Podľa § 21 ods. 4 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy účinného v čase podania žaloby, rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie môžu vo vlastnom mene nadobúdať práva a zaväzovať sa odo dňa svojho zriadenia.

Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

Podľa § 135 ods. 1 CSP, ak je stranou štát, v žalobe sa označuje uvedením jeho názvu a názvu štátneho orgánu alebo právnickej osoby, ktorá za štát koná.

Podľa § 135 ods. 2 CSP, ak je stranou štátny orgán, v žalobe sa označuje uvedením názvu tohto štátneho orgánu.

Podľa § 79 ods. 1 OSP účinného v čase podania žaloby, konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z

neho zrejme, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom právnická osoba, návrh musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom zahraničná osoba, k návrhu musí byť pripojený výpis z registra alebo z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná. Ak je účastníkom fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, návrh musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. Ak sa návrh týka dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným (§ 90), nazýva sa žalobou.

Podľa § 140 ods. 1 CSP zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

Podľa § 140 ods. 2 CSP zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

Podľa § 141 CSP, ak zmena žaloby nastala pred jej doručením žalovanému, koná súd o zmenenej žalobe bez rozhodovania o pripustení zmeny žaloby okrem prípadu, keď súd rozhoduje podľa § 143 ods. 2.

11. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že sa žalobca žalobou doručenu súdu dňa 21.02.2011 domáhal zaviazania žalovaného 1./ na náhradu škody vo výške 1 090 112,20 eur titulom nesprávneho úradného postupu - porušenia povinnosti vybaviť jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v zákonom č. 514/2003 Z. z. určenej lehote 6 mesiacov. Žalobca tvrdil, že ohľadom svojich žiadostí neobdržal od žalovaného 1./ žiadnu odpoveď, žiadne vyrozumenie, ani nebol inak vyzvaný, hoci uplynula lehota určená v ustanovení § 16 uvedeného zákona. Z listinných dôkazov (bod 9.1 až 9.8) mal súd za preukázané, že sa žalobca viacerými žiadosťami domáhal predbežného prerokovania jeho nárokov na náhradu škody, pričom sa podaním zo dňa 24.1.2011 sťažoval na nevybavenie jeho žiadostí žalovaným 1./ v lehote ustanovenej zákonom, mal za to, že žalovaný 1./ porušil jeho práva, ako aj zákon č. 514/2003 Z. z., a preto žiadal o náhradu škody. Žalovaný 1./ sa s tvrdeniami žalobcu nestotožnil, namietol nedostatok pasívnej vecnej legitímácie a poukázal na to, že predbežné prerokovanie nároku nemá povahu administratívneho alebo iného konania, ale ide o komunikáciu medzi žiadateľom a štátom, ktorou zákonodarca podmieňuje uplatnenie nároku na súde. S poukazom na právny názor Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 2Co/65/2016 zo dňa 24.05.2017, podľa ktorého žalobca v žalobe zo dňa 21.02.2011 označil žalovaného jednoznačne a zrozumiteľne, pričom nevznikli žiadne pochybnosti o tom, kto vystupuje podľa jeho žaloby na strane žalovaného, súd žalobu v tejto časti voči žalovanému 1./ zamietol pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, keďže žaloba o náhradu škody titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci musí smerovať voči štátu zastúpeného príslušným orgánom.

12. Vecná legitímácia vyjadruje stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu žalobcu. Nositeľom vecnej legitímácie v spore je ten, kto je zúčastnený na právnom vzťahu, o ktorý v konaní ide. Žalovaný je pasívne vecne legitimovaný vtedy, keď má povinnosť, ktorej splnenia sa žalobca od neho domáha alebo ktorá má byť určená v čase rozhodovania súdom. Súd môže žalobe vyhovieť len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ak sa v konaní táto skutočnosť nepreukáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Otázne je, či si žalobca mohol uplatniť žalovaný nárok podľa hmotného práva a či v žalobe označil pasívne legitimovaný subjekt, ktorý je podľa hmotného práva nositeľom povinnosti, o ktorú v konaní ide. Tam, kde procesný inštitút vychádza z otázok hmotného práva, je poučenie o tomto procesnom inštitúte neprípustné. Ustanovenie § 129 ods. 1 CSP a predtým platné ustanovenie § 43 ods. 1 OSP sa aplikuje iba v prípadoch, ak podanie strany sporu nespĺňa základné predpoklady, ktoré zákon pre podanie ustanovuje. Ak by však nesprávnosť, neúplnosť alebo nezrozumiteľnosť podania spočívala vo svojej podstate v hmotnoprávných otázkach, súd nemôže v uznesení podľa § 129 ods. 1 CSP uviesť, ako treba opravu a doplnenie vykonať, pretože by už išlo o poučenie o otázkach hmotného práva a pravdepodobne aj o porušenie zásady rovnosti strán sporu. Štát ako subjekt občianskoprávných vzťahov, v ktorých môže nadobúdať práva a povinnosti (§ 21 Občianskeho zákonníka), je potrebné odlišovať od ostatných právnických osôb, organizácií a orgánov štátnej správy, či už ústredných alebo miestnych, ktoré vystupujú v občianskoprávných alebo obchodných vzťahoch v mene štátu. V tom - ktorom prípade je vždy rozhodujúce, či z právnych úkonov nadobúda práva a povinnosti právnická osoba, organizácia, orgán štátnej správy sám vo vlastnom mene, alebo či z právnych úkonov, ktoré právnické osoby, organizácie a orgány štátnej správy vykonávajú v mene štátu,

nadobúda práva a povinnosti štát, podľa konkrétnych ustanovení Občianskeho zákonníka alebo iných osobitných predpisov. Štát vystupuje ako samostatný subjekt občianskoprávných vzťahov tam, kde je to vyslovene ustanovené v zákone, ako napríklad v zákone č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, podľa ktorého za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím zodpovedá štát. V zákone je tiež stanovené, ktoré orgány konajú v mene štátu.

13. V predmetnom konaní žalobca dňa 21.02.2011 doručil súdu žalobu o zaplatenie sumy 1 090 112,20 eur. Doručením žaloby súdu sa začalo sporové konanie, stranami ktorého boli žalobca a žalovaný 1./, teda tí, ktorých v žalobe označil žalobca. Ako žalovaného žalobca označil len Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom zo žaloby bolo evidentné, že ju voči štátu nesmeroval, keď sa domáhal náhrady škody výslovne voči ministerstvu, ktoré malo porušiť svoju povinnosť predbežne prerokovať jeho žiadosti v zákonom stanovenej lehote. Vzhľadom na rozhodnutie krajského súdu v predmetnej veci mal súd za to, že žalovaný 1./ bol v žalobe označený jasne, určito a zrozumiteľne, a to s poukazom na ustanovenie § 135 ods. 1 CSP, preto následné upresnenie označenia žalovaného žalobcom nebolo možné považovať za zámenu strany žalovaného. Keďže žalobca smeroval svoju žalobu voči nesprávnemu subjektu, žalobe nebolo možné vyhovieť.

14. Napriek vyššie uvedenému, kedy súd žalobu vo vzťahu k žalovanému 1./ zamietol pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, zaoberal sa s predmetnou žalobou doručenou dňa 21.02.2011 a preskúmal ju aj pre prípad, ak by bola pasívna vecná legitímácia daná od začiatku (podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/148/2017 z 14.09.2017, ak je medzi opísaním rozhodujúcich skutkových okolností a vymedzením osôb účastníkov konania vnútorný - logický rozpor, potom je dôvodný postup súdu v zmysle § 43 O.s.p.). Žalobca sa domáhal náhrady škody titulom porušenia povinnosti Ministerstva spravodlivosti SR predbežne prerokovať jeho žiadosti o náhradu škody v zákonom určenej lehote 6 mesiacov. V prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o objektívnu zodpovednosť štátu za škodu, ale len za súčasného splnenia troch podmienok - nezákonné rozhodnutie orgánu štátu alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím či nesprávnym úradným postupom. Všetky atribúty vzniku zodpovednosti štátu za škodu musia byť jednoznačne preukázané. V prejednávanej veci nebola splnená ani jedna z uvedených podmienok, keďže žalobca neunesol bremeno tvrdenia, ani dôkazné bremeno, nepreukázal nesprávny úradný postup, vznik škody, ani príčinnú súvislosť medzi nimi. Pokiaľ ide o namietané porušenie zákona ministerstvom spravodlivosti, súd poukazuje na ustanovenie § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom v čase doručenia žaloby, v ktorom je síce zakotvená lehota 6 mesiacov, v ktorej má príslušný orgán možnosť uspokojiť nárok žiadateľa na náhradu škody, avšak dané ustanovenie neukladá príslušnému orgánu povinnosť žiadosti o náhradu škody vyhovieť, či žiadateľa nejakým spôsobom upovedomiť o výsledku prerokovania jeho žiadosti. Z uvedeného preto vyplýva, že v prípade, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody v určenej lehote, potom sa žiadateľ môže domáhať uspokojenia svojho nároku na súde. Súd sa preto stotožnil s argumentáciou žalovaných, že neuspokojenie nároku žalobcu v rámci predbežného prerokovania jeho nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. nie je spôsobilé založiť základ ďalšieho odvodeného nároku na náhradu škody, pretože žalovaný 1./ nemá povinnosť vydať rozhodnutie, či inak žiadateľa vyrozumieť o výsledku predbežného prerokovania jeho nároku na náhradu škody. Podstatou ustanovenia § 15 a § 16 uvedeného zákona je predbežne prerokovať nárok na náhradu škody na príslušnom orgáne, resp. podať žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, čím sa splní podmienka pre možnosť podania žaloby vo veci samej na súde, ak by žiadateľ na príslušnom orgáne neuspel. Z vyššie uvedeného dôvodu by žalobca bol neúspešný so svojou žalobou doručenou súdu dňa 21.02.2011.

15. Pokiaľ ide o podanie žalobcu doručené súdu dňa 31.03.2015, v ktorom opísal iné - nové skutkové tvrdenia, z ktorých mal podľa neho súd vychádzať, mal súd za to, že ide o zmenu žaloby spočívajúcu v zmene skutkových tvrdení v zmysle ustanovenia § 140 ods. 2 CSP. Totižto kým v žalobe doručenej súdu dňa 21.02.2011 sa žalobca domáhal náhrady škody z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného 1./ predbežne prerokovať jeho žiadosti o náhradu škody, v podaní doručenom súdu dňa 31.03.2015 sa domáhal náhrady škody titulom nesprávneho úradného postupu Krajského súdu v Banskej Bystrici, Okresného súdu Martin, Okresného súdu Zvolen a Okresného súdu Rimavská Sobota, ako aj žalovaného 1./ Vzhľadom na to, že k zmene žaloby došlo pred tým, než by bola žaloba doručená žalovaným, súd o zmene žaloby s poukazom na ustanovenie § 141 CSP nerozhodol.

16. Vo vzťahu k zmenenej žalobe žalovaní vzniesli námietku premlčania, keď tvrdili, že žalobca až podaním zo dňa 25.3.2015 prvýkrát nárok skutkovo odôvodnil tak, že mu škodu spôsobili aj označené súdy ich nesprávnym úradným postupom. Mali za to, že sa žalobca musel dozvedieť o údajnej nemajetkovej ujme a škode najneskôr dňom, kedy vyhotovil žiadosti o predbežné prerokovanie, t. j. v dňoch 22.04.2010 až 05.06.2010, avšak nárok odvodzovaný od nesprávnych úradných postupov súdov uplatnil na súde až dňa 31.03.2015, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty podľa prvej vety § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Súd považoval danú námietku premlčania za opodstatnenú, a to vzhľadom na to, že k zmene žaloby čo do skutkových tvrdení došlo až podaním doručeným súdu dňa 31.03.2015, kým k vzniku škody titulom nesprávneho úradného postupu malo podľa žalobcu dôjsť už (najneskôr) v roku 2010, a preto uplynula trojročná premlčacia lehota podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

17. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tým spôsobiť, že oprávnená osoba sa už nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Tým, že oprávnená osoba vznesie námietku premlčania, vykonáva toto svoje oprávnenie. Zákon č. 514/2003 Z. z. obsahuje osobitnú právnu úpravu premlčania práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci odlišnú od všeobecnej úpravy v Občianskom zákonníku. Z hľadiska práva je tiež potrebné rozlíšiť objektívnu a subjektívnu lehotu na uplatnenie nároku na náhradu škody. Subjektívna lehota je v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. trojročná, teda právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Dozvedieť sa o škode znamená zistiť skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodíť vznik škody a orientačne i jej rozsah (tak, aby bolo možné určiť približne výšku škody v peniazoch), pričom nie je potrebné, aby poškodený poznal rozsah (výšku) škody presne (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR z 23.6.1981, č. j. 1 Cz 18/81).

18. Keďže subjektívna premlčacia lehota je 3-ročná, tá žalobcovi uplynula najneskôr v roku 2013, pričom k zmene žaloby došlo až v roku 2015. Vzhľadom na záver o premlčaní uplatneného nároku súd žalobu zamietol. Keďže súd dospel k uvedenému záveru, z dôvodu procesnej ekonomiky sa už nezaoberal nárokom čo do výšky škody a ani existenciou príčinnej súvislosti medzi tvrdenými nesprávnymi úradnými postupmi a uplatnenou škodou/nemajetkovou ujmu, ako ďalšími predpokladmi, ktoré musia byť splnené pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Z uvedeného dôvodu súd nevykonával ani dokazovanie navrhnuté žalobcom - pripojením súdnych spisov.

19. Nakoniec, čo sa týka prekážky litispendencie, či neskôr prekážky res iudicata (z dôvodu právoplatného skončenia konania), na ktoré žalovaní poukázali a žiadali preto konanie čo do sumy 132 775,67 eur zastaviť z dôvodu, že sa na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 13C/74/2012 viedlo konanie o náhradu škody medzi totožným žalobcom a žalovanými - Ministerstvom spravodlivosti SR a Krajským súdom v Banskej Bystrici o zaplatenie sumy 132 775,67 eur, pričom predmetom bol žalobcom tvrdený nesprávny úradný postup Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 50Cb/64/2004, súd tu nevzhladol prekážku res iudicata. Predmetom sporu vedeného na Okresnom súde Rimavská Sobota síce bol nárok žalobcu na náhradu škody vo výške 132 775,67 eur titulom nesprávneho úradného postupu Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 50Cb/64/2004, za žalovaných však žalobca označil okrem Ministerstva spravodlivosti SR aj Krajský súd v Banskej Bystrici, teda odlišné subjekty ako v predmetnom spore. Kým v predmetnom konaní na strane žalovaného 2./ vystupoval štát, v mene ktorého koná príslušný orgán, t.j. bola daná pasívna vecná legitímácia v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. (nebyť premlčania nároku), v uvedenom spore na Okresnom súde Rimavská Sobota boli žalované iné subjekty, čo vyústilo do zamietnutia žaloby pre nedostatok vecnej legitímácie.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené, keď žaloba doručená súdu dňa 21.02.2011 bola nedôvodná, následne vo vzťahu k zmenenej žalobe bola dôvodne vznesená námietka premlčania, súd žalobu zamietol.

21. Súd na záver poznamenáva, že hoci žalobca zmenil žalobu a súd na jeho návrh pripustil vstup ďalšieho subjektu na strane žalovaného, žalobca nezosúladiť žalobný návrh a ani na výzvu súdu nešpecifikoval, akú časť z uplatneného nároku žiada od žalovaného 1./ a akú časť od žalovaného 2./.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný bol v predmetnom konaní v plnom rozsahu úspešný z dôvodu zamietnutia žaloby. Keďže si však žalovaní neuplatnili nárok na náhradu trov konania a zo spisu im žiadne trovy nevyplývajú, súd rozhodol tak, že žalovaným nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno písomne podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.